

така Набопалассаръ станяль Вавилонскый царь. Неговъ на-
слѣдникъ былъ храбрый му сынъ Навуходоносоръ,
кой-то воевалъ съ Египетскый царь Нехао, и усвоилъ
Иудеѣ и Финикиѣ. По него въ Вавилонско-то царство ся
породили вжтрѣшни неуряди и смѣтни, та въ врѣмя-то на
четвертый по него владѣтель т. е. въ л. 536 прѣди Р. Х.
подпаднало това царство подъ Персидскж власть; Кырь
царь Персидскый прѣвзяль Вавилонъ. А пакъ Ассирійско-
то царство още въ 616 л. прѣди Р. Х. былъ прѣвзяль Ми-
дійскый царь Ціаксаръ.

ЕВРЕИ

§ 12. Измежду всичкы стары народы, потѣжлы въ
Идолопоклонство, само едни-ти Евреи упазили право-то
и истинно-то богопознаніе. Въ онова врѣмя, кога-то цѣ-
лый свѣтъ тѣжаль въ многобожество, тогава само тіи, на-
станени, по Божіе откровеніе, тврьдо вѣрвали въ одного
истиннаго Бога. Изъ тоя народъ было прѣдопрѣдѣлено да
ся роди на земѣ-тж обѣщанный Спаситель, Божественный
основатель на Христіанскж-тж вѣрѣ.

Еврейскый народъ най-испрьво ся е скыталъ по про-
странны-ты пустыни измежду рѣкы Тигръ и Ефратъ, въ
Месопотаміѣ. 2000 г. прѣди Р. Х. по Божіе повелѣніе,
извелъ гы оттам родоначальникъ-тъ имъ Авраамъ въ Ха-
наанскж-тж земѣ, коя-то лѣжала край Срѣдиземно Мо-
ре. Тая земя оведнажъ не ся вѣрважла на Евреи-ты, зато
тіи мижили въ Египетъ, чѣ по малко врѣмя намы ся вра-
тили въ неѣ и насѣлили ѣ. Авраамъ раздѣлилъ съ брата-
ца си Лотъ Ханаанскж-тж земѣ, та той задрѣжаль запад-
нж-тж ѣ часть, а Лотъ вѣсточнж-тж ѣ часть, гдѣ-то те-
че Иорданъ. Авраамъ съ тврьдѣж вѣрѣ въ Бога удостоилъ
ся за божіе благословеніе надъ цѣло-то му потомство и
станяль отецъ на вѣрующы-ты. Сынъ му Исаакъ и